

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Birgitte Bergman (KF)
Birgitte.Bergman@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 13. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (L 135), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Birgitte Bergmann (KF).

16. marts 2020

Spørgsmål nr. 14:

”Kan ministeren redegøre mere præcist for, hvilke lønmodtagere og selvstændige, der er omfattet af lovforslaget under punktet ”For det andet får arbejdsgiverne ret til at få refusion for den periode, hvor en lønmodtager ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19?””

J.nr. 2020-16

Svar:

Formålet med lovforslaget er i en ekstraordinær situation at udvide arbejdsgivers ret til refusion for lønmodtagere, der er fraværende som følge af COVID-19, og selvstændiges ret til sygedagpenge på grund af fravær som følge af COVID-19. Formålet er at afbøde de økonomiske konsekvenser for virksomheder og selvstændige og holde hånden under de danske arbejdspladser.

De tilfælde, som er omfattet af lovforslagets § 43 a, stk. 2, og 53 b, stk. 2, er personer, som ikke kan anses for at være uarbejdsdygtige efter sygedagpengeloven, men som har fravær på grund af COVID-19. Der er tale om personer, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af COVID-19. Det kan f.eks. være på grund af rejse i bestemte områder, hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold, eller fordi personen har opholdt sig på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt – f.eks. personer, der har været til stede et bestemt sted i et bestemt tidsrum, hvor sundhedsmyndighederne efterfølgende på grund af konkret smittefare har oplyst, at de bør blive hjemme i en periode efter besøget. Det omfatter med andre ord personer, der antages at have haft kontakt til en anden person smittet med COVID-19, og som sundhedsmyndighederne derefter som en sundhedsfaglig foranstaltning anbefaler at blive hjemme, så de ikke smitter andre.

Hensigten med bestemmelserne er at kompensere for fraværet, når der er tale om personer, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af COVID-19, fordi personerne udgør en konkret smitterisiko.

Fraværet for personer, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler, at disse personer bliver hjemme for at beskytte personen mod en generel smitterisiko, f.eks. fordi personen har en bestemt sygdom og dermed er mere sårbar, er ikke omfattet af bestemmelserne.

Bestemmelserne er ikke opfyldt, hvis en arbejdsgiver f.eks. sender lønmodtageren hjem på grund af svigtende ordretilgang, eller vælger at sende sine ansatte hjem, fordi arbejdsgiver selv mener, at der er tale om smittefare. Fraværet for en person, der f.eks. er symptomfri og selv har valgt at gå i karantæne, fordi personen mener måske at have været udsat for smitte, er heller ikke omfattet.

Det skal bemærkes, at lovens krav om uarbejdsdygtighed for egen sygdom er fraveget for disse personer på hjemmeophold. Det vil sige, at arbejdsgiver vil kunne få refusion, hvis fraværet på grund af det anbefalede hjemmeophold skyldes COVID-19, selvom der ikke er tale om uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand.

Er der tale om, at lønmodtageren helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil refusionen helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard